

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÓIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes száma ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essöy Bela.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A foszfor mint növényi táplálóanyag.

Azon növényi táplálóanyagok közül, amelyek mesterséges visszapótlására nagy gondot kell fordítanunk, első helyen áll a foszfor. Első helyen áll különösen nálunk Magyarországon, ahol a talajok a másik két fontos növényi táplálóanyagban, tehát nitrogén és káliumban ma még kevésbé szenvednek hiányt, de annál szembeötlőbb a foszfor hiánya, amelynek mesterséges trágyákban való visszapótlása csaknem minden költött talajon termésfokozó hatást fog eredményezni.

Sokan abban a nézetben vannak, hogy a megtermő növényekkel, főleg pedig a gabonafélékkel sokkalta több foszforsavat veszünk ki a talajból, mint pl. a takarmánynövényekkel. A szó szoros értelmében ez nem így van, mert a míg a kalászosok középtermetéssel egy hold földhől kivesszük 15 kg. foszforsavat, addig a lóhere kivessz 20 kg.-ot, a lucerna 30 kg.-ot, tehát utóbbiak kétszer annyit, mint a kalászosok. És mégis nem a lucerna, se nem a lóhere, hanem a kalászosok zsarolják a föld foszforvartalmát, azért pedig, mert a gabonafélék csak a föld legfelsőbb termőrétegéből veszik ki foszforvasszükségletüket, ellenben a takarmánynövények 2—3 m. mélyre is lehocsát-

ják gyökereiket s táplálóanyagszükségleteiket a föld mélyebb rétegeiből szedik elő, a legfelsőbb réteget pedig hűs gyökereik elrohadására által még gazdagítják is. A takarmánynövényeket nem szoktuk eladni, állatainkkal takarmányoztatjuk fel s így mindazon ásványi alkotórészek, amelyek a talajból elvonatnak, oda ismét visszakerülnek és pedig nem a mélyen fekvő rétegbe, ahonnan kivételtek, hanem a legfelsőbb termőrétegbe s így mennél több takarmánynövényt termeszt valamilyen gazdaság, kell hogy annál gazdagabb legyen táplálóanyagokban talajának legfelsőbb rétege. A gabonafélék által a talaj legfelsőbb rétegéből elvont foszfor azonban nem kerül oda vissza trágya alakjában, mert a gabonaféléket eladjuk s bennük kivisszük a gazdasághól azt a foszfor mennyiséget, amelyet azok a talaj legfelsőbb rétegéből elvonnak. Természetes tehát, hogy mennél több kalászos termel valamilyen gazdaság és mennél kevesebb takarmánynövényt, annál foszforszegényebb a talaja.

Hogy minő termésfokozó hatása van a szuperfoszfátnak, arról igen könnyen meggyőződhetik bárki is, ha akár csak egy négyzetméter nagyságu területen tesz is kísérletet oly módon, ahol egy darabka föld trágyázatlan maradt egy darab föld nitrogén-trágyát kapott és egy drb. föld foszfortrágyát kapott. A nitrogénal trágyázott talajon

semmit sem nagyobb a termés, mint a trágyázatlanon, ellenben a foszforal trágyázott talaj termése szemmeláthatólag sokkal nagyobb, mint a másik kettőé, jelöl, hogy a talaj nem szenved nitrogénhiányban, hanem csak foszforhiányban. Oda is módosíthatjuk ezt a kísérletet, hogy egy negyedik drb. földcskén kálitrágyázást eszközölünk, hogy illetén módon csakugyan meggyőződjünk arról, hogy a foszforon kívül semmiféle egyéb táplálóanyag nem hiányzik a talajból.

Ez egy olyan egyszerű kis kísérlet, amelyet végrehajtani minden gazdának önmaga iránti kötelessége. Végre kell hajtani a kis kísérletet minden egyes tábla földjével s ilyen módon megállapítani minden egyes táblára nézve annak trágyázottságát s alkalmazni is kell azután azt a műtrágyát, amelynek termésfokozó hatását ezen kis kísérlet bebizonyította. Alkalmazni kell annál is inkább, mert minden gazdának önmaga és családja iránti kötelessége, de hazája iránti kötelessége is, minél nagyobb terméseket, minél nagyobb tiszta jövedelmet elérni.

Ezer és ezer kísérlet által van bebizonyítva, hogy a szuperfoszfát nemcsak sovány földeken fejt ki termésfokozó hatást, de még olyan földeken is, amelyek nitrogénben aránytalanul gazdagok s amelyek ennek következtében erősen fejlesztik ugyan a növényzetet, dus szalmatermést, de üres vagy

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Északon.

*Ködfedte vidéknek kopár útján járok,
Hol nem nyílik rózsza, nincsenek virágok,
Lágyénekű szellők nem susognak arra,
Viharok nem kelnek pusztító rohamra,
Az emberek árnyként zord, mogorván járnak.
Dalnoka én vagyok e sötét világnak.*

*Előttem nincsenek, utánam nem jönnek,
Első taposója én vagyok e rögnek.
Csendben meghúzódolom egy rideg barlangban
S pengetem kobozomat a szomorú dallra. —
Ködfedte Északnak sivár útján járok,
Hol nem nyílik rózsza s nincsenek virágok.
Kardos István.*

Mária nővér . . .

Irta: Ifj. Száder Gyula.

Csend
Egy fiatal, barna képű munkásember az asztalon, narkolizálva, készenlétben az operátóra.

A fehér főkötős, valóban szép, szelidarcu nővér érverését leve, szívszorongva nézi a halványuló arcot s a gyors orvosi műtét

hiján feltétlen beálló halál gondolata megdermeszti gyöngye idegeit.

Az idő rohamvást halad s a beteg amputálandó jobbja mindegyre sötétebb s sötétebb vörhenyes színezetűvé válik: elfojtott lélekzettel észleli — a mellette ülő — az egyre gyöngülő érüléseket.

Az orvos kezében megcsörrennek az eszközök. Lassu, kimért léptekkel indul az ajtó felé, kinyitja s az ápolónak kiszól:

— Ha szólok, itt legyenek. Előbb ne háborgasson senki s szokott szigorú, erős tekintete megerősítve akarattát és már is teljesítve volt. Azután — egy szó nélkül — közönyösen teszi be az ajtót, s mintha csak a dolgozó nagyon is ráérne — kezeit karba téve, el — gondolkodva az ablakhoz indul, egykedvűen ál meg s száraz, merengő tekintete a távolba mered.

Az ifjú nővér egy ideig szóltanul nézi e jelenetet, hanem következő percben — féltéken lesülve szemeit, — megszólal:

— Doctor! Hiszen elkésik! Pár perc, pár pillanat és vége . . .

Szép szöke fejét felemelve — s így valóban impozáns alak — kissé belehevülve felel:

— Igen! Kedves Testvér! Tudom, nagyon jól tudom, hogy nincs egy kis mulasztani való időm, — de állásom, becsületem s talán — életem is kockáztatom mikor kijöjj szám a „nemet.”

— De doctor! — s valami különös iszonnal emelkedik fel, kezeit imára kulcsolja, szemeit kétségbeesetten rámereszti . . .

— Óh be szép így! Testvér! Rebegi vágygyl és égő szemével oly esdve nézi azt a bájos remegő arcot.

— Doctor! És már menni készül, de lába gyökereket ver, mozdulatlan. Leköti, maradásra készletti az az elszánt, különös mosolyu kihevült arc, az orvosi energikus magatartása, erős, hajthatlan modora.

— Kedves Testvér! Nézzel s jobbát felemelve az egyre halványuló férfi arcára mutat . . . Nézzel . . . ! És most rám tekintsen. Egy szerelmes férfi mindenre kész. Óh Kedves Testvér! És már az álmétködő nővér lábainál térdel . . . Egy csók! Egy csók! — rebegi esdve — És megment! Érti? megment s ez az ember? ez élni fog! Gyorsan! Gyorsan! Nem? Nem? Óh nem hiszi szavam! Egy szerelmes ember félőrdül, — az állásom, a becsületem, az életem —

nem eléggé telt kalászatokat adnak. Ha a talajban foglalt táplálóanyagok ezen aránytalanságát szuperfoszfát hozzáadásával kiegyenlítjük, amellett, hogy a bokrosodás fokozódik, a növény buja fejlődése sem csökken, de a növény egészségesebb, erőteljesebb lesz. A gabona nem dől el olyan könnyen, tehát jobb magot hoz, amely sokkalta teltebb, sokkalta nehezebb is lesz, aminek oka csakis az egészségesebb fejlődésben és egészségesebb magképződésben keresendő.

A nitrogén ugyanis a növényzet fejlődésére és beérésére készíthetőleg hat, vagyis nitrogénben gazdag földben a növény mindig később ér, mintha az egyszerűsített foszforban is gazdagabb volna. Nagyon fontos dolog ez különösen nálunk az Alföldön, ahol korai forróságok s a növényt leforrázó nyári melegek szoktak a szem beérésékor uralkodni. Hazánk nitrogéndús talajain a késői beérés mint rendszeres szorult szemű búzát szoktunk aratni.

A foszforsav hatása éppen ellenkező. A foszforsav gyorsítja a növény beérését. Magyar holdanként 100—120 kg. alkalmazása éppen elegendő arra, hogy a buza beérését siettesse anélkül, hogy kényszerítés állana be. A foszforsavval ellátott táblák kivétel nélkül korábban érnek be, mint a foszforsavban szűkölködők. Még szembeütköztetve ez a hosszú vegetációval bíró növényekkel: burgonyánál, répánál, amelyek 2—3 hettel is hamarabb érnek be, mint a foszforral ellátottak. Hogy ezen tények mily nagy bődereje van, az bővebb bizonyításra nem szorul.

Az elmondottakból is kifolyólag tehát kétségtelen, hogy annak, aki műtrágyát akar használni, elsősorban is foszfortrágyával, szuperfoszfáttal kell kísérletet tennie, legyen talaja bármilyen összetételű, legyen a növény, amit terjeszteni akar, bármilyen nemű, mert a vízben oldható szuperfoszfát kétségtelenül termésközponttal fog bírni minden növénynél s legfeljebb az a kérdés, hogy melyik talajon melyik növény alá minő mennyiségű szuperfoszfát fogja a legnagyobb

termésközponttal hatást kifejteni. Általában véve 150—200 kg. kat. holdanként az a mennyiség, amely bármely növény alá alkalmazni szoktunk s amely mennyiségre vonatkozólag azt kell megjegyeznünk, hogy egyelőbb mindig nagyobb mennyiségű szuperfoszfátot alkalmazunk s csak ha talajunk már ismétlem meglett műtrágyázva, térünk át a kisebb mennyiségre.

A legmelegebben ajánljuk tehát gazdátársainknak, hogy most tavasz nyitásával ha eddig nem tették volna, kezdjék meg a szuperfoszfáttal való kísérletét.

Nyelvünk védelme.

A második évezred tavaszán tömérdek uj csira erjed a nemzeti élet evolúciójában. Európa lódul be Magyarországra, olyan rohamossággal, mely meghaladja a nemzeti lélek felszívó, befogadó, magához alakító erejét. A külső haladás tulzárnyalja a belső, szerves fejlődési képességet. A demografiai és gazdasági gyarapodás részben az eredeti etnikus jellem rovására van. Minél több lesz a statisztikai magyar, annál keveseb az igazi, a tősgyökeres.

Ez a zökkenő átförmálódás forrong a magyar nyelvben is. A kiegyezés óta új nyelvjutás folyik. Nemileg ellenkező irányú, mint a XVIII. század végén. Akkor szintiszta magyar emberek európaizották, gazdagították nyelvünket tudással és tudatosan, bár nem mindig sikeresen. Most felszínes magyarok tudatlansága és könnyelműsége fosztogatja a magyar nyelv ősi kincsét és éktelenül törzsköcs tisztaságát — förtelmes barbarizmusokkal.

A magyarul dadogó idegenek tömege, a nem magyar vérű és lelkű magyar írók, a hivatalok paragrafus-emberei, az üzleti világ számoló gépei, az idegenből hajszolvé fordító napi sajtó: tömérdek irdatlan idegenszerűséget csempésznek a nyelvbe tükörnek az irodalomra, hamisveretű nyelvpénzt hoznak forgalomba, helytelen analo-

giakkal félvezetik a nyelvcsokást, elharapódzott magyartalanságokkal megvesztegetik a megernyed magyar nyelvérzékét.

Jött-ment jövevényzölások, gazdát ki-verő vendégzók, vadidegen hangzású kifejezések garázdálkodnak a magyar nyelv házatáján. Idegen szellemű szólásformák, szolgailag fordított szerkezetek, más lelkű népek gondolkodásmódjának majmoló utánzásai, idegenszerűségek, magyartalanságok, barbarizmusok hamisítják meg a magyar nyelv szellemét és természetét, tesznek erőszakot szüzi tisztaságán, rágónak élete gyökerén, senyvesztik velejét, fenyegetik végpusztulással igazi eredeti mivoltát.

Éktelen gyom, dudva, burján, giz-gaz veri fel a magyar nyelv nyájas virágok kertjét. Fattyuhajtások, bújá élődök sorvasztják a nyelv gyümölcsét. Irtni, gyomlálni, nye-segetni kell, különben sivár avarrá silányul a nemzet termő talaja. Mint az átok-hinár lepi el az idegenségek békanyála a magyar nyelv kristálytűkrét, hogy már nem tükrözik benne tisztán a magyar géniusz verőfényes ege.

A magyar faji őszlön már szinte csak a nép alsóbb rétegeiben eleven. A műveltek nyelvérzéke tompul. Közöny, fásultság zsb-basztja meg a nemzeti érzést. A nemzetköz-ziek megtámadják a nemzeti szellem jogait. A holnaposok nem ismerik el a tegnap nyel-vét, a hagyomány formáit, a múlt örökségét. A nagy inodernség mellett zsugorodik az ősi mag, hanyatlak a magyar lélek.

Pedig, ha nem is kizárólagosan, mégis első sorban nyelvének él a nemzet. Az alkotmány mellett a nyelv a nemzeti lét gyökere és koronája, az ősi hagyományok alakja és tartalma, a multak szent ereklyéje, a nemzet legbecesebb kincse, értékesebb minden anyagi vagyonnál. Alkotmányunkat idegen erőszak koboza el félezred óta, vagyonyunkat idegenek harácsolják századoktól fogva. Nyelvünket pedig, mely alkotmányunknál régebbi, mely minden gazdaságunknál drágább, mimagunk tesszük az ide-

mi a legdrágább nekem — avagy megfordítva? Ez mind kevés . . . Kevés . . . Semmi . . . Eldobom . . . Minék, minék? Az Ön vétké lesz egyedül csak Öné s majd magára vesse ha büntet az Úr . . . ! Hát nem ért? Nem tud megérteni! Szeretem! Inádom! Egy csókot, csak egyet . . . Nővér . . . kedves — s csuszik feléje, csuszik utána s vágyódva, kéjjelegve nezi azt a rémült arcot, annak ijedt, kétségbeesett rándulását . . .

— Nézze! Nézze! — folytatja — Hisz inár alig mozdul . . . Egy pillanat, csak egy kis rövidke pillanat s azután — esküszöm, hogy vége. Vége e szerencsétlenségnek s nekem is . . . Testvér . . . Szeretem! Tudja mit jelent ez egy szó? Élet-halál! . . . Egy hosszú életet, egy hosszú életet, egy pillanattig tartó boldogságotat s az Ön vétkét . . . Átölelvi, magamhoz vonni egy rövidke pillanatra, hiszen csak egyet doboanlasson, kebelén szívem s enyhíti szenvedéseim.

Az ifjú nővér mozdulatlán. Ijedi, kétségbeesett tekintete rémülten tapad az orvos arcára, habozva nézi amaz vergődéseit, de egy pillanat műve csak s már előtte terem, karjait szétlánya s ártatlan, szelid fejét perulva veti fel:

— Gyorsan! Gyorsan! Itihgi s mig egy mély sóhajtól követve e pár alig hallható halk szócská tör kebléből elő: „Isten bocsájtss . . .” dermedezve teszi hozzá: Azonnal vége . . . !

Az orvos — mint a zsákmány vére szomjuhozó vad, — vágyódva, megcserepdzett ajakkal lép feléje, de visszapillantva arca felférré válik s örülként felbődul, háthoronzogón: — Nem kell! Nem kell! — a már-már kihűlő tetemmel terem . . .

Sötétén, lesújtva mered maga elé, szemében meg-meg csillan egy-egy könnyűsepp s lemondólag halkán susogja:

— Véget! Már késő! . . . Minden késő! . . .

Arcát fuldokolva fedi el kezeivel s a halott mellé térdelve — immár felocsudva a történetekre — fájdalommal nyögi:

— Hisz ezt nem akartam . . . Istenem . . . ! Ezt nem akartam így . . . ! Ő én szerencsétlen . . . !

A nővér zokogva térdre hull. Bűnhánólag fedi el könyvett szeméit, — aztán — talán megsajnálva e szerencsétlent, ingadozva meggy feléje, kezét vállaira téve szól:

— Doctor! Legyen erős! Esküszöm! . . .

— Nem — vág bele iszonynyal . . . Ől-tem, gyilkos vagyok, bűnhődöm kel . . .

— Doctor! Gondolja meg . . . Ma az még fiatal . . . Esküszöm, nem tudja meg senki . . . Doctor, senki! . . . „Si fecisti, nega . . .” „Ha megtetted tagadd . . .” Hisz egyszerű . . . ! Gyöngé a szervezeted, tul nem élte . . . Sajnálom, igazán sajnálom magát . . . Én hallgatni fogok . . . Néma leszek, ha úgy akarja . . .

Az orvos télotvázva veti fel tekintetét — mibe egy pillanat mulva kis melegség is vegyül — aztán remegve, lába ingadozva fáradt, kimerült teste sulya alatt feltápaszkodik, szenvedélytel ölelve át e gyöngge női testet, egy elfuló, nagy áldozat árán szerzett szerelmi csókot lehel ajákára . . .

Másnap azután nem történt semmi olyan rendkívüli esemény . . . A kórház főorvosát és Mária nővér — egyszerűen — nem lél-ték sehol . . . A titok kipattant . . . Megszöktek . . . Hogy hová lettek, merre tüntek senki sem tudja. Elmenekűltek, hogy valahol messze-messze — talán szelb vidéken — egymásnak éllieszenek tovább . . .

genség prédájává. Ez valóságos szellemi öngyilkosság, erkölcsi liazárlás.

Nyelvünk védelme valóságos lelki honvédelem. A szellemi szabadságharcnak is vannak bátor bajnokai. A névtelen hősök, a magyar nép százezrei, akik épen, romlatlanul megőrizték az elődök nyelvét. Az illetett alkotók, az igazán magyarul író magyar írók és költők, Petőfi és Arany követői, akik természetes szerves fejlődéssel gazdagítják, nemesítik nyelvünket. És a tudós vezérharcosok, az újabb ortologusok, akik a nyelvtudomány, az elmélet fegyverével küzdenek az ősi nyelv jogaiért az idegen hitörök ellen.

Elestem azonban némely laikusnak jóakaró hozzájárulásában sok a naivság és több a buzgóság, mint a hozzáértés. A napi sajtó ebbeli népszerű közleményei pedig nem ritkán egyoldaltak, elfogultak, tudománytalank. E téren még sok a tenni való.

Ujabbán két igen derék tanító-ember lépett a küzdők sorába, két testvér: Borbély György, a zalaegerszegi főgimnázium tanára és Borbély Sándor, a váci orsz. siketnéma-intézet igazgatója. Már régebben báfrán és kitartóan harcolnak, mindenek a maga körében, a magyar nemzeti vagyon megmenetése és gyarapítása érdekében, a magyar iparvédelem ügyéért. Tudják és hirdetik, hogy csak gazdaságilag független nemzet lehet igazán szabad és önálló, ha minden magyar embernek első sorban a maga háza körében kell felállítani az önálló vámterület sorompóit, s a maga erszényébe kell meg alapítani az önálló nemzeti bankot.

Most a veszélyeztetett édes anyanyelv védelmére keltek a tudomány, a meggyőződés, a lelkesedés fegyverével. A legszerencsésebb formát választották. A legközönségesebb, tehát egyszerűségi legveszedelmesebb idegen és magyartalan szók, szólásformák, kifejezések, szerkezetek, szórendezések közül bemutattak vagy 150 szemenszedetet, kimutatták a magyar nyelv szellemével, természetével, törvényeivel ellenkező voltukat, érthetetlen, nevetséges idéltességeket, rámutatnak törvénytelen származásukra, s megmutatják a helyes magyar kifejezéseket.

Nem száraz tudományossággal, nem hehezen érthető szakszerűséggel írt tanulmányok ezek, hanem népszerű könnyed stílusú tárczacikkek, érdekeltek, elmemozdító, élvezetes olvasmányok. De azért biztos nagy tudás szolgál alapul az igényteleneknek látszó fejtegetéseknek; elhez járul ugyszólván kimerítő nyelvkészlet, ritka finom, szinte csaliatlan nyelvérzék és éles megfigyelés, mely néha nyelvünk ismeretlen sajátosság szépsegeire, lappangó szubtilitásaira vet meglepő világot. A mindig érdekes és szellemes előadás majd vas logikával bizonyít, majd humorizál, majd az ironia, szatira, szarkazmus a jogos felháborodás, sőt néha a hazafias tulbuzgóság ostorával sújta hitöröket, mindig meggyőződésből, tehát meggyőzően és győztesen. Nemcsak az észhez szólnak e cikkek, hanem a szívhez is; nemcsak meggyőzőnek, hanem meghódítanak is. Élet, hűv, lélek van bennük.

A könyvnek nagy nemes célzatai vannak, de nincs benne külső rendszeresség. Amint időnként felhukkannak az egyes témák, úgy ragadta meg azokat a szerző hazafias buzgalma. Így lett e fejtegetésekből egy testes könyv. Könyv, mely megérdemli,

megkivánja, hogy minden művelt magyar ember elolvassa. Sőt meg is szerezzék. Ezt azzal teszik lehetővé a szerzők, hogy rendkívül olcsóra szabták az árát. A 14 ivnyi könyv, melyet az „Első Váci Sajtó” kifogástalan szolidaritással, izlélesen és díszesen állított ki, csupán egy koronába kerül. A szerzők munkájukon kívül, tetemes anyagi áldozatot is szántak e műre, a szent cél nevében, az erkölcsi siker érdekében és reményében. Hazafias cselekedet mellet, aki támogatja őket ez üdvös számdékukban. Megrendelésre, illetőleg a vételárnak és 20 fillér postaköltségnek beküldése után hirtelmentve küldi meg a könyvet Borbély Sándor Vácra.

Még egy-két észrevétel. A könyv értékét emelte jeles írónk, Berczik Árpád programszerű bevezetése s idevágó érdekes cikke. Az a mintaszerű mód, amellyel ezt a nehéz és fontos feladatot megoldották a szerzők, kiválóssá teszi, hogy ilyen módon rendszeresen összefoglaló, kimerítő nagy munkában dolgozzák fel az idegenszerűségek és magyartalanságok egész anyagát. Tartalmánál, szelleménél és olcsóságuknál fogva a „Nyelvünk védelme” különösen alkalmas arra, hogy tömegesen megszerezzék tanulók jutalmazására.

Meg vagyok győződve, hogy becsület és hasznos dolgot művelek, mikor a Borbély testvérek könyvét a legmelegebben ajánlom mindazoknak, akiknek nem közömbös a nemzeti nyelv ügye.

Herrmann Antal dr.

H I R E K.

Diszkögyűlés. Mint értesülünk a szécsényi kaszinó közgyűlést február 27-én fogja tartani. — A közgyűlés napjának estéjén bankett lesz melyen az énnapi beszédet, kezében a Rákóczy serleggel Scitovszky Béla országgyűlési képviselő fogja tartani.

Thea estély. A szécsényi izraelita nőegylet február 11-én thea estélyt rendez. Az általános érdeklődésből következőleg, ez lesz az idei farsang egyik legsikerültebb mulatsága.

Eljegyzés. Bayer Lajos, a Szécsényi Népbank Részvénytársaság főkönyvelője, eljegyezte Susitzky Jankát, Balassagyarmaton.

Athelyosok. A vallás és közoktatásügyi miniszter Reinhardt Mariska szécsényi állami ovónőt hasonló minőségben Zajugrócra helyezte át.

Most hétfőn a budapesti Vámpalotában este hat órakor megejtik a halóságok előtt a kereskedő ifjak mentháza tárgysorsjátékának húzását. A 3000 értékes nyereményhez azoknak van jussuk, akik igazolják, hogy legkésőbb február 6-án a sorsjegyek árát postára tették. A főnyereménynek az Andrási uton állandó nézőközönsége van. Egy fejedelmi brillians-kollié ez, mely vagyont jelent annak, aki az egy koronás sorsjegy ellenében megnyeri.

Alarcos bál. A „Szécsényi Iparos- és Kereskedő Ifjak Önképző és Önművelődési Köre” folyó hó 5-én, — vasárnap — tartja „Alarcos bál”-ját, az Újvilág-szálló összes termeiben.

„A Nógrádszakai Gazdakör” folyó hó 11-én, a „Fogadó”-helyiségeiben tart táncmulatságot, Szakall-ban.

CSARNOK.

Az örök téma.

— Szép gondolatok a szerelemtől. —
Szerelem!

Ismeritek-e e szót? vagy inkább tudjátok-e, érzitek-e, bírjátok-e az értelmét, mit e szóban az anyatermészet öröktől fogva leletti és fentart? Mert szerelem az, ami e milliion formát a kezdetlen agyagból kifejté; szerelem az, ami e látszó és nem látszó világot áltai és keresztől lehelli; szerelem az, ami az ifjunak ingert ad széjjelnezni maga körül, szomjuzni ismeret után, meleg részvétellel függeni az életen, s kebleiben lánggá nevelni minden szikrát, s minden-képzeményt és gondolatot varázsszínben állítani fel. Mit a mindennap emberei e névvel neveznek, az nem egyéb a menyei fény egyetlen egy sugarának, mely szerint a mily kebellet fogadtad, tisztán marad vagy elsőtől; szeliden hevít, vagy égető tőzzel borít el; de lelkelet minden eselben csak egy emeli magasra, ha tőle egészen elfogallatni nem engedted, ha vele és mellette minden szép és jó akadálytalan tenyészhet belsődben.

Kölcsey.

2.

Viselni hosszú éven át
A szivben a kétség nyilat,
Teremteni legmelegebb
Vérünkől szép reményeket
Csak azért, hogy meghaljának;
Hogy minden Istenadta nap
Legyen egy-egy kedves halottunk,
Kit kinosan kell megsiratnunk;
Lássátok ez a szerelem.

Petőfi.

3.

A szerelem az a bolond szenvedély,
mely ok, eredmény, vád és mentesség egy személyben.

Jósika.

4.

Ha gyűlölök, megfosztom valamitől önmagamam; ha szeretek, azzal válok gazdagabbá, a mit szeretek.

Schiller.

5.

Nem ember az, ki, hogyha bírja nyelvét,
Nem tudja megnyerni egy nő szerelmét.

Shakespeare.

6.

A hű szerelem nem beszél,
— Azt tet dicsőíti, nem a szavak.

7.

Szeretni és szeretetni
Két szívnek eggyé lehetni:
Ennél feljebb már nem hág
Az emberi boldogság.

Kisfaludy Sándor.

8.

Mi volt nekem
A szerelem?
Okatlan kis balga gyermek,
A ki pillangókat kerget;
Kergeti lélek-szakadva,
Mig bebottlik egy árokba.

Petőfi.

9.

A szerelem megfordított hidegletés: először forró, azután hideg.

Kisfaludy Károly.

10.

Jaj annak, aki becsülni nem tudja azt,
akit szeret!

Jókai.

11.

Könnyű dolog a gyűlölet, nehéz a szeretet, legnehezebb a közönyösséget eltávolítani.
Börne.

12.

Legyen hát célod: Istennek dicsőség.
Magadnak munka. Az egyén szabad:
Érvényre hozni mind, ami benne van.
Csak egy parancs kötvén le: szeretet.
Maddch.

**Egy használt önfűtős
fürdő-kád,
egy darab ülő-kád eladó!**
Ugyanótt egy különbejáratu
bútorozott-szoba kiadó!
Stern Dezső, bádognál
SZÉCSÉNYBEN, (Malom utca.)

**Egy fiu tanulót
felvétetik
Glattstein Adolf
könyvnyomdájában.**

999 - 910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bír. vjhító az 1881. LX. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyármati kir. lörvényszéknek 1910 évi 10653 számú végzése következtében dr. Seidner Mór ügyvéd által képviselt Gläser Bertalan javára 412 K. 64 fill. s jár. erejéig 1910 évi dec. hó 20-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 820 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 1 tehén, 1 hintó, 1 szelelőrostá, 1 bricska és 1 teher kocsii nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bírószék 1910-ik évi V. 581/2 számú végzése folytán 412 K. 64 fill. tőkekövetelés ennek 1910 évi szept. hó 10 napjától járó 6% kamatai eddig összesen 97 K. 75 fillérben bíróilag már megállapított és 2 K. 20 fill. árverés kiütési díj. költségek erejéig Rimócson leendő megtartására 1911 évi február hó 18-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a yenni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett jngók az 1881. LX. t.-cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénztizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1908 évi XLI. t.-cz. 20 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911 jan. hó 22-én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

Glaser Dezső
fűszer és lisztkereskedő
Szécsényben.

Ajánlja gőzmalmi külön-
télé lisztjeit, a legjutá-
nyosabb napi áron.

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomda, könyv- és papirkereskedés
M. kir. dohány- és szivaráruda

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai
felszerelésekben. — Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesítem nagyérdemű közönséget, hogy
Szécsényben, az Otsenás-féle házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktárom tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépet és bármily rendszerű
varrógépet, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes részletre is** belehet szerezni.

Becsés pártfogásért esedezik mely tiszt. el.: tel

Glausius Béla, gazdasági és varrógépkereskedő
Szécsényben (Nógrádm.)